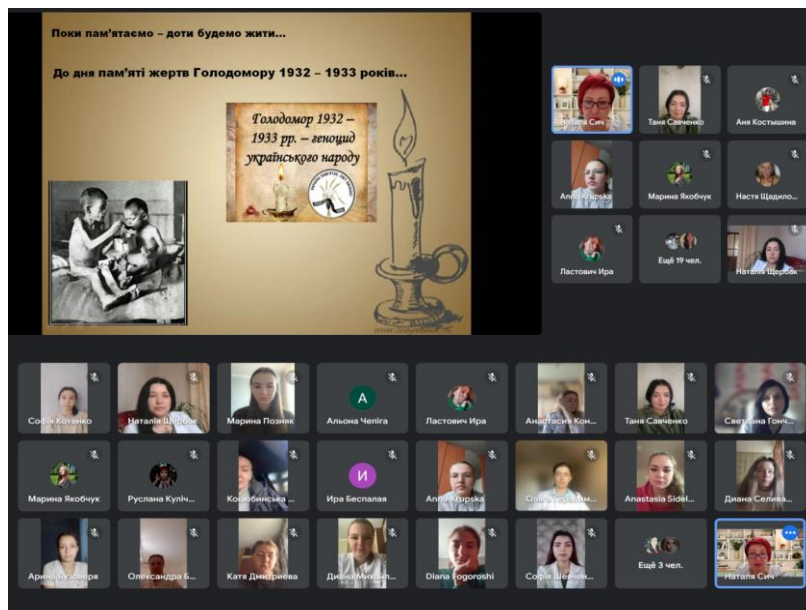
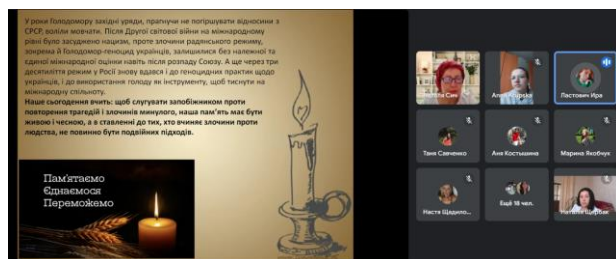
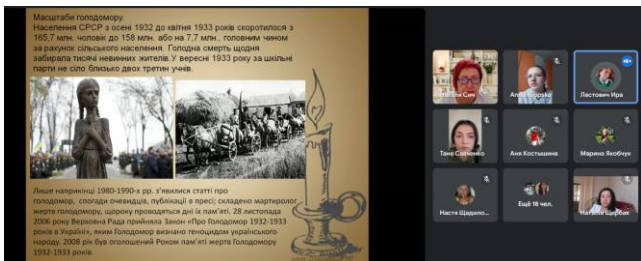

22.11.2024 у групі СС29/22 пройшов виховний захід до Дня Пам'яті жертв Голодоморів 1921-1923, 1932-1933, 1946-1947 років. Своїми думками поділились з групою студентки Щербак Наталя, Щаділова Настя, Ластович Ірина.

Сьогодні ми шануємо пам'ять жертв Голодоморів. Кожен із нас переосмислює нашу історію, трагічні її сторінки, які примушують стискатися людські серця. Одна з найстрашніших таких сторінок – Голодомор, який призвів до небачених безневинних жертв.

Мало знайдеться не тільки в історії України, а й світу, таких жахливих трагедій, як Голодомор 1932-1933 років, який випав на долю народу найродючішої і найблагодатнішої землі – України. Голод – це не тільки смерть, а й духовна руїна, знищення здорової народної моралі, втрата ідеалів, занепад культури, рідної мови, традицій.

Українські дослідники Голодомору 1932-1933 років в Україні довели, що «фізичне винищення українських селян голодомором – свідомо і цілеспрямована терористична

акція більшовицького режиму в Україні». Про це безперечно свідчать архівні документи партійних, радянських і каральних органів.

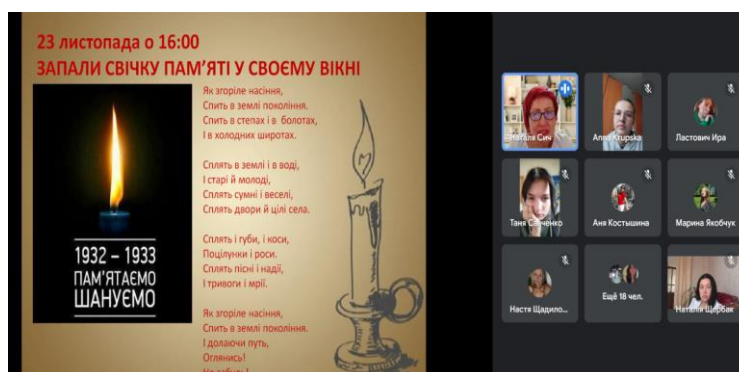
За кількістю померлих Харківщина утримувала сумне лідируюче місце. Лише за 3 місяці 1933 р. у в Харківській області, до складу якої на той час, крім районів нинішньої Харківської, входили також більшість Сумської, Полтавської та деякі райони Київської області, померло понад 600 тис. чол. Науковці Харківського національного університету ім. В.Н.Каразіна вивели коефіцієнт смертності за 1929 – 1933 рр. у регіонах, заселених українцями. У Харкові він перевищив 25%.

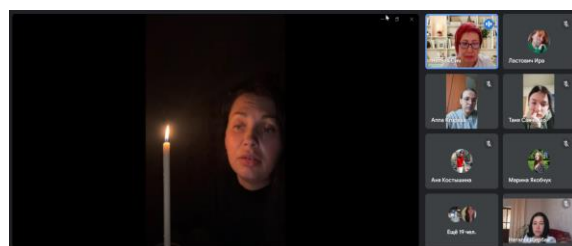
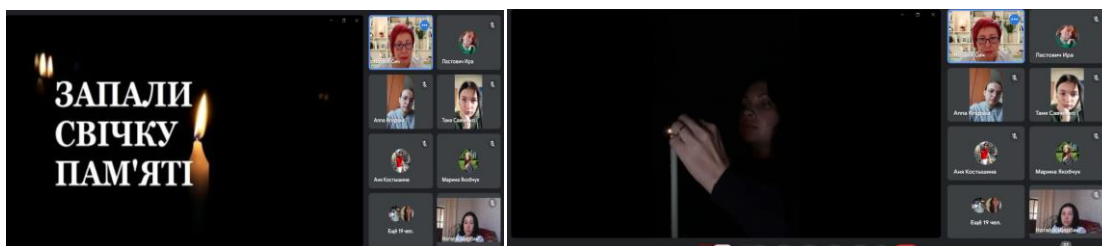
У роки Голодомору західні уряди, прагнучи не погіршувати відносини з СРСР, воліли мовчати. Після Другої світової війни на міжнародному рівні було засуджено нацизм, проте злочини радянського режиму, зокрема й Голодомор-геноцид українців, залишилися без належної та єдиної міжнародної оцінки навіть після розпаду Союзу. А ще через три десятиліття режим у Росії знову вдався і до геноцидних практик щодо українців, і до використання голоду як інструменту, щоб тиснути на міжнародну спільноту.

Куратор Сич Н.В. висловила свою думку

Наше сьогодні вчить: щоб слугувати запобіжником проти повторення трагедій і злочинів минулого, наша пам'ять має бути живою і чесною, а в ставленні до тих, хто вчиняє злочини проти людства, не повинно бути подвійних підходів. Та прочитала вірш

Гончаренко Світлана закликала всіх 23.11.2024 року о 16.00 запалити у вікні свічку Пам'яті!

Виховний захід завершився хвилиною мовчання!

